SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. ... 30. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 17, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го ЛЮТОГО 1988 Ч. 30. РІК XCV.

Д-[illegible]ун став віцепрезидентом фірми

Вестбирі, Н. Й. — Фірма Е-3-ЕМ, Інк., що являється одним з провідних продуцентів діягнозно-зображуючої апаратури, проголосила підвищення д-ра Андрія Зваруна на позицію віцепрезидента відповідального за якість виробів.

Д-р А. Зварун, уродженець України, почав працю в цій компанії на початку 1987 року і з того часу займав різні відповідальні становища. Тепер його відповідальність полягає в розприділенні сирового матеріялу і кінцевих продуктів, полагоджуванні незадоволень покупців і нагляд над всіма лябораторіями.

Д—р. А. Зварун

Перед приходом до фірми д-р А. Зврун займав становище віцепрезидента відповідального за дослідження і розвиток у Сурджікотт, Інк. компанії Скіб з осідком у Смиттавні, Н. Й. У його відповідальність було включено нові винаходи, як також поліпшення існуючих медичних приладів.

Свій докторський ступінь А. Зварун здобув з мікробіології та неорганічної хемії в університеті Кентакі в Лексінгтоні. Магістерський ступінь з біохемії та мікробіології здобув в стейтовому університеті Огайо в Колюмбусі, де також отримав свій бакалярват з бактерології та хемії.

Д-р А.Зварун є членом 328 Відділу Українського Народного Союзу.

ЗБОРИ КРЕДИТІВКИ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Тут в приміщенні Українського Народного Дому, при 90-86 Фліт вулиця, відбудуться Річні загальні збори федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 3-ій по полудні.

Р. Рудницький концертуватиме в Південній Америці

Янгставн, Огайо. — Піяніст-віртуоз Роман Рудницький виїхав в неділю, 14-го лютого ц.р. на п'ятитижневе турне до Домініканської Республіки і до Еквадору. Він вперше буде в Домініканській Республіці, де 17-го лютого виступить як соліст з Національною симфонічною оркестрою в столиці Санто Домінго. Він виконуватиме 5-ий фортепіяновий концерт Бетовена з оркестрою. Він також виступить з короткою доповіддю і речиталем про музику американського композитора Джорджа Ґершвина для студентів Народної консерваторії Домініканської Республіки.

Від 21-го до 26-го лютого Р. Рудницький матиме концерт в Еквадорі. Він дасть речиталі в містах Лоґа і Куенка і заграє 2-ий концерт Ліста з Народною симфонічною оркестрою в столиці Кіто.

Його турне спонзорує Американська Інформаційна Служба. Це є культурний відділ американського Державного департаменту. Р. Рудницький належить від років до їхньої програми „Мистецька Америка". Від року 1984 він мав концерти і турне під егідою цієї агенції в Ґватемалі, Ель Сальвадорі, Гондурасі, Індії, Малайзії, Індонезії і Тайлянді.

В останньому тижні березня Р. Рудницький буде в Сінгапурі, де виступить як соліст з оркестрою (фортепіяновий концерт ф-дур Ґершвина) і награє програму для радіо.

СХОДИНИ СЕНЬЙОРІВ

Ню Йорк. — Управа Товариства Українських Старших Громадян, секції „Самопоміч" в Ню Йорку, повідомляє своїх членів і всіх старших громадян, що ширші сходини відбудуться в суботу, 20-го лютого ц.р., в год. 3-ій по полудні в домівці Об'єднання „Самопоміч" Друга авеню. На сходинах говоритиме д-р Клемент Рогозинський на тему „Харчі і ми", а опісля загальні інформації Управи та гутірка при каві і солодкім.

Відбудеться наукова конференція НТШ про Закарпаття

Ню Йорк (ІФС НТШ). — Відзначення 50-ої річниці поілтично-державного відродження Закарпаття в 1938-39 роках розпічнеться науковою конференцією в Ню Йорку та буде продовжуватися в більших українських осередках у різних формах на протязі цілого року. Конференцію влаштовує Історично-філософічна секція Наукового Товариства ім. Шевченка в днях 26-27-го березня 1988 року у співпраці з Карпатським Союзом та Карпатським Дослідним Центром ім. Ю. Ревая.

Загальною темою конференції буде „Закарпаття в XX столітті". Більшість доповідачів порушуватимуть самі події тих визначних років в історії Закарпаття, але будуть так само потрактовані події і явища, що довели до утворення Карпато-української державности, як також деякі факти і явища, що відбулися після 1038-39 років. Деякі доповідачі розглянуть суспільно-політичні процеси на Закарпатті, культурні й релігійні умови та розвиток у міжвоєнному періоді, як також різні аспекти самого державного будівництва Карпатської України.

Разом зголосили свою участь 12 доповідачів, а саме: д-р Михайло Бажанський (Дітройт), о. д-р Олександер Баран (Вінніпеґ), мгр Орест Городиський (Чикаго), д-р Осип Данко (Ню Гейвен), д-р Іван Кедрин-Рудницький (Ню Йорк), д-р Микола Кушніренко (Ґлен Спей, Н. Й.), д-р Василь Маркусь (Чикаго), д-р Михайло Пап (Клівленд), о. д-р Атаназій Пекар (Вашінгтон), о. д-р Савастіян Сабол (Дітройт), д-р Юлій Химинець (Кергонксон, Н. Й.) і д-р Вінкентій Шандор (Едисон, Н. Дж.). Теми доповідей будуть своєчасно подані в пресі та в окремих запрошеннях, що їх розішле НТШ.

У суботу, 26-го березня вечером, відбудеться гостина учасників конференції та запрошених гостей із словом оборонця національних і релігійних прав на Україні, уродженця Закарпаття, Йосипа Тереллі, який недавно прибув на Захід. Також намічено на неділю, 27-го березня по полудні ділову нараду діячів закарпатських організацій та установ. Конференція відбудеться в приміщеннях НТШ (63 Четверта авеню) та буде відкрита для ширшої публіки.

НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Й. ШЕФТЕЛЬ ТВЕРДИТЬ, ЩО ВИКАЗКА Є ФАЛЬШИВКОЮ

Єрусалим, Ізраїль (Йоан Онужек, АНЧЕЙН, тел.). — У понеділок, 15-го лютого ц.р., оборонець Івана Дем'янюка Йорам Шефтель продовжував кінцеві підсумки, зосереджуючись на мнимій виказці з Травніків, закидаючи при тому прокуратурі, що вона внесла акт оскарження проти підсудного, не маючи на руках того документу і не маючи найменшого запевнення від СССР, що виказка буде передана.

Більш того, три інші виказки, які передав СССР через Арманда Гаммера пізніше, не дали змоги обороні перепитувати спеців прокуратури, зокрема німецьку прокураторку Ґрабіц, історика Шеффлєра, експерта ОСІ Епстіна, ізраїльтянина Бецалелі та інших. „Ми були б ставили інші питання у світлі тих нових документів", — заявив Шефтель.

Він відтак відкликався на листа прокуратора Йони Бляттмана до совєтської прокуратури, стверджуючи, що сама прокуратура встановила норми автентичности присланої виказки, Бляттман ставив такі вимоги: докази, що Дем'янюк був в Рівному і в Холмі, оригінальні документи з Вінницької области, серія подібних виказок з Травніків, зокрема числа 1383 до 1392 і від 1392 до 1403 (мнима виказка І. Дем'янюка має число 1393), копії документів Ф. Федоренка, джерело мнимої виказки в СССР, інші документи з Травніків, вияснення чому на виказці є тільки Окшов і Собібор, а нема Треблінки, інший документ Дем'янюка, ціль призначення до Окшова і Собібору.

Й. Шефтель ствердив, що нічого з тих вимог Бляттман не отримав і тим самим виказка є фальшивкою. Крім того, оборонець пригадав, що совєтський прокуратор Руденко, в листі до шефа ОСІ Аллена Раєна, писав, що Дем'янюк мав бути в Собіборі до жовтня 1943 року, а не в Треблінці.

Збиваючи свідчення свідків прокуратури, Й. Шефтель часто густо повторював свідчення оборони, зокрема Джулюса Ґрента і Ніколая Толстого. Він також пригадав заяву Штрайбеля, що на виказці може бути його підпис, але такого документу він ніколи не бачив. Він вкінці звернувся до суддів, щоб вони добились документів про Альфреда Біліца, ідентифікованого як Івана в Треблінці, від Документаційного центру в Західньому Берліні, контрольованого американцями, бо під тиском ОСІ цей центр не хоче видати обороні тих документів.

Й. Шефтель мав продовжувати підсумки у вівторок.

Появилося нове видання „Лікарського Вісника"

Дітройт. — Тут вийшло нове число „Лікарського Вісника", що його редаґує д-р Павло Джуль.

Нове, вже 116-те число „Лікарського Вісника" обіймає 64 сторінки друку і в його першій частині є три наукові статті: д-ра Юрія Розгона та інших співавторів про „Ракозбудну дію орнітіну декарбоксилязи в ободовій кишці щурів і людей", та друга стаття „Про пригнічення кишкового ракоутворення у щурів". Третя наукова стаття — це стаття науковця-офталмолога д-ра Маріяна Юзича з Дитройту про „Емульсифікацію очного кришталика" та про „Перебудову методи видалення очної катаракти"

В редакційній статті д-ра П. Джуля говориться про медичну освіту в ЗСА, яка є найкраща в світі, а мешканці цієї країни втішаються високоякісним лікарським піклуванням.

В третій частині журналу є дві статті з історії медицини та з українського лікарського життя, а саме д-ра Павля Пундія про „Науково-професійну та громадську діяльність українських лікарів під час першої еміґрації (1920-1944", та друга стаття Володимира Максимовича про Гіппократа (450 -377), найбільшого лікаря всіх часів, який жив і працював на острові Кос на переломі V і IV століть перед Христом.

Потім слідує біографічний нарис д-ра Юліяна Мовчана про життьовий шлях і діяльність д-ра П. Пундія з нагоди його 65-ліття.

В четвертій частині є цікава стаття з фотографіями д-ра Мирона Іваницького про 27-му конференцію УЛТПА в Чикаго, яка відбулася при кінці травня 1987 року, про вибір нової Головної управи УЛТПА під проводом д-ра Василя Марчука та про лікарський бенкет, на якому вручено почесні грамоти заслуженим лікарям: д-р Марії Фішер-Слиж, д-рам Мирославові Коленському, Василеві Селезінці, Теодорові Залуцькому та Павлові Пундієві.

Потім слідують „Медичні новини" та огляд медичної преси УССР, де є поміщена цікава стаття про конференцію з нагоди 20-річчя заснування музею-аптеки Львова.

В п'ятій частині є короткий біографічний нарис про молодого лікаря-градуанта д-ра Андрія Дашка з Чікаго та дві посмертні згадки про св. пк. д-ра Володимира Кококрудза (1916-1986) з Овіго, Н. Й., та св. п. д-ра Зеновія Семкова (1923-1986) з Чикаго.

На кінці є подана програма Другого Наукового Конґресу Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, який відбудеться у Відні в днях від 1-го до 7-го липня 1988 р. Цей конґрес заповідається найчисельнішим і найцікавішим, а почесний президент УЛТПА і СФУЛТ проф. д-р Роман Осінчук з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України виголосить відповідну доповідь на тему „Медицина у 10-12 століттях на Русі-Україні".

Управа Світової Федерації Українських Лікарських Товариств запрошує всіх українських лікарів та гостей на цей великий лікарський конгрес".

Нова книжечка для дітей

Джерзі Сити, Н. Дж. — Заходами Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ) появилася нова книжечка для дітей молодшого шкільного віку від 9-12 років п. н. „Родина Качуровських".

Книжечка великого формату на доброму папері, з якого можна змивати забруднення з малюнками мистця Віталія Литвина, а текст її у вільному перекладі з французького, який зробила Леся Бризгун-Шанта.

Це її друге оповідання для дітей і тим заповняє вона прогалину, що так боляче відчувається в літературі для українських дітей. Книжечка появилася при кінці 1987 року, коштує 6 дол. і її можна замовляти в ОПЛДМ, пишучи на адресу: Children's Care Group, 16 Rivercrest Rd., Toronto, Ont. M6S, 4H3, Canada.

Державний департамент опублікував звіт про права людини

Вашінґтон. — У середу, 10-го лютого, Державний департамент З'єднаних Стейтів опублікував щорічний звіт про проблеми прав людини у країнах світу, від Совєтського Союзу до Південної Африки. Звіт представив репортерам заступник державного секретаря ЗСА у справах прав людини Ричард Шифтер, який зауважив, що „протягом десятиліть найбільшою загрозою людській особистості і людській гідності є держави, які присвоїли собі право контролювати і тіло, і душу кожного громадянина, держави, які проповідують ленінське вчення".

За словами Шифтера, горбачовська гласність дозволила людям критикувати окремих чиновників і деякі аспекти совєтського ладу „до того часу, поки вони наголошують на тому, що це добрий лад, який потребує поліпшення". Дисидентів нині карають не так суворо, зауважив він. Їм можуть відключити телефон, їх іноді для постраху б'ють, але в тюрму або заслання тепер майже нікого не висилають.

„Ми не зауважили, щоб над СССР сходила зоря демократії, — сказав Шифтер. — Це і далі однопартійна диктатура. КҐБ і далі є всесильним органом придушення. Однак репресії стали менш жорстокими. Свобода висловлювання дещо розширилася".

Як сказано у звіті, що має 1,300 сторінок, кількість арештів за політичну діяльність у 1987 році різко зменшилася, менше стало і приміщень дисидентів у психіятричні лікарні, де, наскільки відомо, досі міститься від 65 до 95 політв'язнів.

Режим у таборах за минулий рік лише посилився, сказано у звіті, а ув'язнені в тюрмах голодують, часто хворіють і не дістають необхідної медичної допомоги.

Одним з найбільших порушників прав людини Шифтер називає Північну Корею, від якої недалеко відійшла Куба. „Куба і Північна Корея входять у число найбільш репресивних держав плянети, що нагадують жахливу державу, яку Джордж Орвелл зобразив у своєму романі "1984 рік", — сказав заступник державного секретаря.

У Польщі, навпаки, за весь минулий рік не було ані одного політичного арешту, говориться у звіті. Хоч Мадярщина залишається країною однопартійної диктатури, тамошній уряд дозволяє відкриті політичні дискусії. Шифтер з похвалою відізвався про рішення уряду Східньої Німеччини перестати стріляти у втікачів на Захід.

ЗУСТРІЧ З РУДЕНКАМИ

Філядельфія. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 6-ій вечора, філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України влаштовує зустріч з Миколою і Раїсою Руденками в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру.

СССР РОЗБУДОВУЄ СХОВИЩА ДЛЯ СВОЇХ РАКЕТ НА КУБІ

Ню Йорк. — Газета „Ню Йорк Сіті Трібюн", покликаючись на неназваних по імені військових американських спеціялістів, надрукувала у числі з 10-го лютого аналітичну статтю, у якій мова йде про будову сховищ, чи радше глибоких тунелів під скалистою горою, віддалених 16 кілометрів від летовища Сан—Хуан де льос Піньос, на передмісті Гавани.

Згідно з опінією американських спеціялістів, довгі скомліковані тунелі радше призначені для військових, як цивільних цілей, а точніше кажучи, для совєтських ракет з атомовими головками середнього і близького засягу.

Як відомо в 1962 році, під час Караїбської кризи, президент З'єднаних Стейтів Америки Джан Ф. Кеннеді мусів підняти на ноги всі американські стратегічні військові сили, заблькувати в'їзд і виїзд до Куби, щоб в такий спосіб добитись від Нікіти Хрущова виведення совєтських ракет середнього засягу СС-4 і СС—5. В тому ж часі совєтські міжконтинентальні стратегічні ракети і ракети з підводних човнів не мали ще спроможности осягнути кожну американську стратегічну ціль, головно ракетні гнізда в більшості розположені у стейті Неваді, або західних стейтах. Натомість ракети середнього засягу, які розпочав був інсталювати Хрущов з Кастром на Кубі таку ціль осягали.

Не треба, очевидно, виключати, що в теперішній ситуації коли совєтські стратегічні ракети наземні і з підводних човнів досягають кожну бажану точку, будова сховищ має іншу ціль, а саме: захования „від людського ока" ракет середнього засягу, які входять у програму підписаного американсько-совєтського договору і які, згідно з програмою, повинні бути знищені. Чи бачив хтось, щоб Совєтський Союз, який до ракетної технології йшов кілька десятиріч, щось знищував, особливо зброю, яка в майбутньому може придатися для зреалізування програми комуністичної ідеології, тобто завоювання цілого світу. Крім того, у випадку потреби, розміщені на Кубі ракети типу СС-20 дали б велику перевагу для СССР над ЗСА, бо з кубинського острова вони досягнуть кожну ціль на американському континенті куди швидше, як стратегічні далекосяжні ракети.

Спеціялісти, на яких покликається кореспондент „Ню Йорк Сіті Трібюн" Пітер Семюел, кажуть, що тепер куди легше можна заховати і перевести на острів ракети, щоб їх не помітили ані кораблі, ані розвідчі американські човни і навіть софістикована апаратура. Ракети можуть бути перевезені гігантними військовими транспортовими літаками, або навіть звичайними пасажирськими з Аерофлоту на військове летовище Піньос, окремо також боєголовки, без шуму і розголосу. Їх потім заховають на якийсь час у готових тунелях. Недавно сенатор Джессі Гелмс допитував в цій справі голову об'єднаних штабів армії адмірала Вілліяма Крова у зв'язку з американсько-совєтським договором і він підтвердив, що ракети СС-20 дуже легко можна перевести на Кубу повітряним шляхом. Адмірал признався, що, наприклад, в минулому році навіть американські сателіти „загубили" десь 36 совєтських ракет СС-20, які десь „пропали".

Можливо тому совєтські керівники так старанно змагаються за опанування Нікараґуа, бо й там існують необмежені можливості розбудови ракетної сітки в джунглях і горах тієї країни, — кажуть військові й *політичні спостерігачі.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УНДОМУ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. (Мізюк). — Управа Українського Народного Дому в Трентоні повідомляє членів, що річні Загальні збори відбудуться в неділю, 28-го лютого ц.р., в приміщеннях УНДому, при 477 Джеремая авеню в Гамилтон Тавншип, о год. 2-ій по полудні. Згідно зі статутом, тільки члени, які мають повний удл та заплачену членську вкладку мають право голосу на зборах.

У СВІТІ

ДВІ ГОЛОВНІ ПОЛІТИЧНІ партії Австрії — соціялістична і народна, з яких складається коаліційний уряд — запропонують Куртові Вальдгаймові внести резиґнацію, але вже відомо, що Вальдгайм відкине цю пропозицію. Про закулісові маневри, зв'язані з перебуванням Вальдгайма на пості президента, стало відомо з публікацій у віденській газеті „Ді Прессе". Ця газета підтримує Вальдгайма і має надійні джерела інформацій у народній партії, яку репрезентує Вальдгайм. Уряд не має законних підстав скинути Вальдгайма. Уряд може лише просити його внести резигнацію. Згідно з конституцією Австрії, законна підставав в уряді появиться лише тоді, якщо Вальдгайм порушить конституцію. Кабінет міністрів може також звернутися до парляменту з пропозицією провести референдум. Якщо дві треті депутатів схвалять рішення про референдум, доля Вальдгайма опиниться у руках виборців. Щодо самого президента, то він ясно дав зрозуміти, що добровільно не зрезигнує.

КОЛИШНІЙ ГОЛОВНИЙ РЕЖИСЕР московського Театру на Таганці Юрій Любімов, який перебуває тепер в англійській столиці, у розмові з кореспондентом агентства Ассошіейтед Пресс сказав, що він дивиться на переміни в СовєтськомуСоюзі більш оптимістично, ніж Александер Солженіцин. „Багато з того, що було під забороною — фільми, п'єси, книги — дозволено, — сказав Ю. Любімов. — Якщо все повернеться до попередніх часів, це буде трагедією. Колись, коли скинули Хрущова, все повернулося до попереднього. Будемо надіятися, що цього не станеться ще раз".

ЮҐОСЛАВСЬКЕ УРЯДОВЕ пресове агентство ТАНЮҐ повідомило, що телеграма, на підставі якої зроблено висновок про причетність президента Австрії Курта Вальдгайма до воєнних злочинів періоду Другої світової війни, підроблена і що почато розслідування для викриття тих, хто виготовив цю фальшивку. Мова йде про телеграму, яку нібито вислав у 1942 році лейтенант Курт Вальдгайм з вимогою депортувати понад 4,000 югославських громадян. Західньонімецький журнал „Шпіґель" надрукував цю телеграму 1-го лютого і повідомив, що дістав її від „югославського історика". Цими днями аґентство ТАНЮҐ повідомило, що югославська комісія, до складу якої увійшли історики, працівники архівів та інші експерти, прийшла до висновку, що „телеграма — не автентичний документ і є обґрунтовані підозри, що це фальшивка". Прокуратура Београдy почала розслідування у справі телеграми.

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Ізвєстія" писала недавно, що хоч з дня катастрофи у Чорнобилі минуло вже майже два роки, жителі навколишніх сіл і міст і далі перебувають під манією „радіоактивної фобії". Кореспондент газети відвідав одну українську клініку і повідомив, що лікарі витрачають на лікування заражених радіяцією менше часу, ніж на спроби розвіяти страх перед радіяцією. Реґулярні медичні огляди дуже часто не дають ніяких підстав для побоювань, однак пацієнти відмовляються вірити в їх результати. Кілька днів перед цією статтею інша московська газета, „Комсомольская Правда" писала, що із-за протестів місцевого населення припинено будівництво нуклеарної електростанції в Краснодарському краї. В дискусію про безпеку атомових реакторів вступив академік Андрей Сахаров, який сказав, що реактори треба розміщувати кілька десятків метрів під землею. Це обійдеться на 20 відсотків дорожче, зате значно дешевше, ніж ліквідація наслідків на випадок катастрофи.

В АМЕРИЦІ

БІЛИЙ ДІМ ЗАБОРОНИВ високопоставленим членам Адміністрації президента Роналда Реґена „допомагати чи заохочувати в будь-який спосіб приватні особи збирати фонди" для нікараґуанських повстанців. Ця заборона є наслідком Іран-контра афери і подумана для того, щоб не наразитись на жадні неприємності в той час, коли Білий Дім працює над тим щоб Конґрес відновив допомогу для контрас. Лист з середи, 10-го лютого ц.р., підписаний шефом штабу Білого Дому Говардом Бейкером і дорадником в справах безпеки ген. Коліном Повеллом.

У ВАШІНҐТОНІ ЛАВА присяжних визнала винним Лина Нофціґера, колишнього близького дорадника президента Роналда Реґена за переступлення федерального етичного закону. Він захищав своїх клієнтів перед урядовими чинниками, вживаючи свої попердні знайомства в Білому Домі та в той спосіб отримував для своїх клієнтів державні контракти. Присуд призначено на 25-го березня ц.р. і він може бути покараний найбільше двома роками ув'язнення та 30,000 дол. гривною. Очевидно Л. Нофціґер заявив, що буде вносити відклик.

КРАЙОВА ДОСЛІДНА РАДА настоює на тому, щоби ЗСА розпочали негайно 15-літній проєкт детального опису100,000 людських генів. Кошти цього проєкту можуть виносити біля 3 біл. дол. Все таки науковці твердять, що ці досліди оплатять самі себе, бо вони причиняться до нових медичних досягнень і кращого пізнання людського життя.

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ В ЧЕТВЕР, 11-го лютого ц.р., у величній церемонії кардинал Джан Крол передав свою пастирську патерицю філядельфійської Архидієцезії новому пастиреві Архиєпископові Антоні Бевілякві.

АҐЕНЦІЯ ПРОСТІРНИХ полетів і Мортон Тайкол Інк., продуценти пального для ракетних полетів ведуть переговори чи треба змінювати всі 72 болти. Речник Крайового управління аеронавтики і дослідження простору сказав, що остаточних рішень ще немає, хоча сам проєкт вже є запізнений на дев'ять тижнів.

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО господарства у вівторок, 9-го лютого ц.р. зніс заборону, якою не дозволялося Фльориді від 1984 року експортувати цитрусові овочі до інших стейтів ЗСА, які також вирощують такі овочі. Було впроваджено цю заборону в наслідок того, як на Фльориді у розсадниках знайдено виразки бактерійої хвороби, яка послаблює дерева і пошкоджує овочі.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ДАЛЕКИЙ ШЛЯХ ДО НОВОГО ДЕТАНТУ

Американсько-совєтські взаємини в останньому півсторіччі йшли дуже критими стежками. Післяялтинська ідилія, базована на теорії ,,співіснування держав з різними соціяльними устроями", тривала коротко: розбилася об імперіялістично-експансивний гін СССР до Центральної Европи, над Дунай і Велтаву, та об цілу низку обурливих шпигунських афер. Прийшла епоха ,,холодної війни", але після відвідин Ричарда Ніксона в Москві і підписання так званого ,,САЛТ 1" наступила епоха ,,детанту" — ,,стримування". Після того було кілька конференцій на вершинах націлених на припинення перегонів у зброєнні, але цієї цілі всі ті вершинні зустрічі не осягнули. Президент Реґен перший поставив вимогу, що договори між ЗСА і СССР щодо зброї мають базуватися на редукції існуючої стратегічної зброї, а не на її обмеженні. Новий кремлівський вождь Міхаїл Ґорбачов підхопив цю тезу з двох головних причин: 1) можливости обмеження велетенських коштів зброєння і 2) отримання атуту проти опозиціонерів в Політбюро, доказавши їм, що він, Ґорбачов вміє говорити і договорюватися зі західніми лідерами. Таким чином у грудні минулого року у Вашінґтоні Реґен і Ґорбачов підписали договір про скасування в Европі ракет на короткий і середущий засяг. Водночас заповіджено, що в травні цього року Реґен полетить до Москви для підписання договору про редукцію на 50 відсотків ракет на далекий засяг.

Тим часом у минулу п'ятницю стався на Чорному морі ,,інцидент", який кинув нову тінь на можливість ,,мирної коекзистенції" цих двох суперпотуг. Коли два американські військові кораблі, кружляк ,,Йорктавн" і нищильник ,,Кейрон" плили на 10 миль від Кримського півострова, совєтська фреґата ,,Беззавєтній", — і прибережний патрульний корабель ,,СКР 6" заатакували названий американський нищильник, свідомо і пляново вдаривши своїм боком у бік американського корабля. Великої шкоди не зроблено і американські кораблі продовжували плисти на схід. Однаково у Вашінґтоні зголошено протест на руки совєтського амбасадора Юрія Дубінова, як у Москві совєтський уряд вручив ноту протесту американському амбасадорові Джекові Метлокові. Обидві сторони взаємно, одна одній закидали провокацію. Але зараз на другий день в минулу суботу, речник совєтського уряду Ґенадій Герасімов виголосив перед представниками чужинецьких амбасад промову, в якій закинув американським ,,військовим колам", що вони хочуть псувати поліпшені американсько-совєтські взаємини і що той інцидент на Чорному морі не повинен пошкодити дальшому процесові спілкування.

Суть у тому, що Америка не визнає проголошеної Москвою смуги територіяльних вод шириною 12 миль, тільки ширину 3 милі, як вона існує на американських водах. Уряд СССР не визнає теж міжнародного звичаю, щоб перепускати через свої територіяльні води чужі кораблі, які пливуть у мирних цілях. Це, за совєтськими розпорядками, стосується Балтійського моря і Тихого океану біля Японії, а не Чорного моря. Тим часом Америка тримається давнього принципу — не визнавати совєтського монополю на Чорному морі, так само, як всі західні країни, бо навіть Греція з комуністичним урядом Андреаса Папандреу не хоче заволодіння совєтами Дарданельського проплиroutes.

Цей минулотижневий інцидент на Чорному морі дійсно не перешкодить запланованим дипломатичним зустрічам. За тиждень має прибути до Москви державний секретар Шулц для наради з совєтським міністром Едуардом Шеварднадзе. В березні мають стрінутися у Женеві американський секретар військових справ Франк Карлуччі з совєтським міністром військових справ Дімітрієм Язовим. Усі ці зустрічі мають виготовити подробиці нової конференції на вершинах — Реґена і Ґорбачова у травні в Москві. Той новий запланований договір, як і грудневий минулорічний, не матиме сутнього військового значення, бо зменшить існуючі арсенали зброї заледве на який 10-15 відсотків. Але має створити таку покращену атмосферу, щоби промостити шлях для нового детанту. Минулотижневий інцидент на Чорному морі доказує, що ,,політика мирного співіснування" з Москвою у практиці неможлива.

Андрій Бук

ПЕРЕБУДОВА В КРАЇНАХ КОМУНІЗМУ

I.

Революційні економічні зміни ,,реформатора" М. Горбачова держави Східньої Европи — сателіти Москви, — через критичний економічний стан не сприймають, або, як і сприймають, то дуже обережно, вижидаючи успіхів, (при великому спротиві консервативної опозиції (кандидата на ,,культ особи" в нутрі Совєтського Союзу. Зуваги на свою форму національного соціялізму — комунізму, вони споглядають на Совєтський Союз, який хоче рятувати свою економічну кризу їхнім коштом. У проводі цих держав — люди переважно старші віком, інертні, притому звеличники твердої ортодоксальної політики — у великих економічно-фінансових клопотах: господарчий застій, висока інфляція, брак харчів і речей першої потреби, дорожнеча і великі заборгування. Брак твердої валюти спричинив нав'язання торговельних зносин зі Заходом та спонукав до більших кредитів, що може пошкодити торгівлі з Москвою. Дотепер Совєтський Союз доставляв своїм сателітам нафту в заміну за готові, високої якости, продукти, на чому, через захитану ціну тратив. У 1986 році доставив на 52 більйони дол. зі зиском всього одного більйона долярів. Останньо торгівля впала на 20 відсотків, бо сателіти збільшили торговельні стосунки зі Заходом. Підписаний під кінець минулого року договір між СССР і ЗСА (до реалізації якого далеко) відносно знищення середнього і близького засягу ракет, які розміщені на території тих країн може знищити 700-тисячну совєтську армію в Східній Німеччині, Польщі, Мадярщині і Чехо-Словаччині, що буде для них великою допомогою, бо деякі з них платять 40 відс. удержання совєтської армії.

У найбільше критичному економічно - фінансовому положенні — Польща, головний, найбільший сателіт Москви, з населенням 37.5 міл. — 95 відс. поляків, решта інших національностей — всього 5,000 жидів (до Другої світової війни 3.5 мільйона). Генерал В. Ярузельський (64 роки віком) вихованик Москви рядить стало під диктат уряду Совєтського Союзу. В грудні 1981 року зліквідував робітничу юнію ,,Солідарність" (10,000 членів), ув'язнив провід і сотні передових членів та впровадив виїмятковий стан. ,,Солідарність" пішла в підпілля, порізнилася і поділилася на три групи. Підпільною літературою і летючками посилила скриту пропаганду проти уряду. Економічний стан країни ще більше захитався. Високе безробіття, брак харчів (деякі за приділом — м'ясо) і речей першої потреби, перед крамницями великі черги людей за товаром, якого не вистачає, не зважаючи на це, що 70 відс. землі в приватних руках (найбільше з усіх сателітів), заборгування 37 більйонів долярів, уряд не встані платити не лише рат, але й відсотків. Велика погоня за американським доляром, ціна якого сьогодні на чорному ринку — 1,200 злотих, тому населення масово виїжджає на кількамісячні відвідини до Америки, щоби його заробити і післати рідні на життя.

Вживання алькоголю шкодить економії на велику скалю (пересічно вісім кварт, стовідсоткової водки річно на особу). Алькоголь не лише зменшує продукцію, але нищить суспільство і є спричинником всяких недуг та смертности старших і дітей (пересічний вік — 68 років життя, в ЗСА — 76). В автомобільних випадках минулого року 1,550 людей втратило життя, а 10,000 було ранених через п'янство. Тому уряд підніс ціни на сорок відс. і обмежив продаж алькоголю, що небагато допомогло, бо нарід став продукувати з цукру і бараболі самогон. Населення зубожіло і неспроможне купити телевізор (один на чотири родини), телефон (один на сім родин). Катастрофальне економічне положення країни змусило Ярузельського знести по двох роках виїмятковий стан, звільнити членів ,,Солідарности", перевести ,,фундаментальні" зміни та свободу приватного купецтва, менше контрольованого урядом. Відвідини віцепрезидента Дж. Буша і наради з урядом та лідером забороненої робітничої централі ,,Солідарність" піднесли населення яке вітало його ентузіястично, на дусі і навіяло оптимізмом з надією на матеріяльне покращання та демократичні зміни з правами людини. Пообіцявши допомогу від американського Уряду, якщо польська влада викаже кращі умовини економічних і демократичних привілеїв громадянам та дасть більшу свободу населенню, Дж. Буш підписав договір про культурні і торговельні взаємини, подробиць якого не виявлено.

Несподівано уряд ген. В. Ярузельського проголосив на 29-те листопада м.р. референдум-плебіцит у справі економічних реформ, демократизації, політичної системи і приватної торгівлі. Нарід спершу був дезорієнтований, бож це перший раз від сорок років має рішати про зміну системи і якраз в Польщі з-поміж усіх сателітів — шістьох членів Варшавського Союзу. В три дні пізніше уряд через критичний економічно-фінансовий стан країни зарядив з 1-им січня ц.р. піднести ціни на харчі — хліб, молоко, м'ясо, алькоголь і цигарки на 110 відс., а на ренту і огрівання на 200 відс. Нарід масово кинувся і поголовно викупив все, що було в крамницях, щоби зробити запаси, так, що на деякий час зникли черги. Члени підпільної ,,Солідарности" перед голосуванням референдуму об'єдналися і при мовчазній підтримці церковних властей рішили бойкотувати, або голосувати проти. У висліді Ярузельський через нерозважне зарядження референдум програв: всього 44 відс. голосувало за економічними змінами, а 46 відс. за демократизацією політичної системи (закон вимагає 51 відс.). Вислідом плебісциту Ярузельський скомпромітував не лише себе, але й генсека Ґорбачова, який дав йому зелене світло.

(Продовження буде)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!
Д-р мед. Роман Осінчук

Аспірина — лік для серця?

Від якогось часу, напротязі останніх кількох років, лікарі-кардіологи звернули увагу на це, що вживання аспірини в малих дозах має деякий лікувальний вплив на склерозу серця. Постійне вживання у малих дозах аспірини хворими на склерозу серця може запобігти атакам серця, а бодай мати вплив на частоту таких атак, та їх гострий перебіг, зокрема у людей схильних до атаків серця та в людей старших із віком повільно розвиненою загальною склерозою судин і серця. Проте наукові медичні спостереження, які появлялись спорадично в медичних журналах, були все таки контроверсійні, хоч у підсумках можна прийти до внеску, що аспірина має деякий вплив на обниження серцевих атак. Особливо в останньому році ми маємо вже досить авторитетне підтвердження у бостонському науковому медичному журналі, про що були теж кількакратні згадки в радіо та телевізії.

На підставі тих тверджень хворі на склерозу серця, які брали одну таблетку денно аспірини чи бафферини (теж аспірина), мали далеко рідше атаки серця. Дуже подібні спостереження мали теж англійські кардіологи. Проте може найбільше переконливими є дослідження і обсервації на самих лікарях. На протязі чотирьох-п'ятьох років провадились досліди на самих лікарях (22,000) у віці 40-45 років. Половина з них брала одну аспірину щодругий день, друга половина зовсім нешкідливий замінник (плясібо). Підсумки цих обсервацій зроблені в грудні 1987 року виказали, що серед тих лікарів, які не брали аспірини було 189 тяжких приступів серця, деяких смертельних, а серед тих що брали аспірину було 104 випадків гострих приступів але з далеко меншою кількістю смертних випадків. Але при тих спостереженнях більшої кількости пацієнтів, які брали аспірину, лікарі завважили частіші випадки апоплексії (удару) мозку в наслідок кровотеч у мозкових судинах, що ведуть неоднократно до паралічу кінцівок, мови а то й смерти.

Беручи до уваги ці проблеми та ще й деякі шкідливі впливи аспірини у людей вразливих до аспірини, лікарі прийшли до переконання, що аспірина має деякий запобігавчий вплив, перед атаками серця, але її треба брати виключно під контролею лікарів і не загалові людей, а лише тим, які мали вже будь-який приступ склерози серця у своєму житті. Найбільше безпечно й, мабуть, вистачаюче брати одну таблетку аспірини денно або щодругий день і то лише тим хворим, які не є вразливі до аспірини.

Як відомо, аспірина — це старий і дуже широковживаний лік, який вийшов на лікарський ринок у перших роках цього сторіччя з німецької фірми Баєра. Напочатку виробляли аспірину з вербової кори. Очевидно тепер маємо синтетичну аспірину. Аспірина — це чудесний лік, який давніше чи й тепер має широке застосування у різних хворобах від болю голови: починаючи, зокрема це лік, який ще сьогодні вживають широко в ревматичних гострих чи хронічних захворюваннях та у всякого роду суглобових хворобах та болях. В останньому десятиріччі, коли медичні наукові досліди викрили ще й клітинні ,,гормони" чи так звані простогландини, виявилось, що аспірина має вплив бльокування дії згаданих простогландин, які знову відіграють ролю у творенні кривавих згустків чи сціпів у судинах. І це саме є шлях деякого запобігання аспіриною у витворюванні цих сціпів крови в коронарних судинах серця.

Виходячи з цього твердження треба зробити такі висновки щодо довготривалого вживання аспірини в серцево хворих. Вживання аспірини в згаданих випадках мусить бути під наглядом родинного лікаря. Тому, що аспірина у людей, що мають надкислотність шлунка, склонність до шлункових виразок чи кишкових кривавлень, може ці стани погіршувати, чи навіть провадити до шлункових кровотеч. Це саме відноситься до хворих, що мають постійно високий тиск крови. Такі хворі мають тенденції до випадків апоплексії мозку. Тому в таких хворих можна вживати аспірину під строгою контролею лікаря.

Проте вживання аспірини у людей серцевиків з відносно невисоким тиском крови може мати добрий лікувальний ефект на серцеві, кардіо-склеротичні стани. Застосовуючи при тому ще й протихолестеролову мало товщеву дієту та деякі протихолестеролові чи серцеві ліки та цілковите виключення куріння можна, як твердять лікарі-кардіологи, рятувати річно коло 100,000 серцевих випадків у самому ЗСА від наглої смерти. Вкінці треба пам'ятати, що аспірина (бафферина) є теж лікарством і вживання хворими однієї таблетки денно чи щодругий день може бути лише за попередньою радою та постійною контролею свого родинного лікаря.

Василь Ленцик

ВІН БОРОВСЯ ЗА СПРАВЕДЛИВУ СПРАВУ

(У річницю народження св. п. Патріярха Йосифа)

Слова, що їх ми дали в заголовку — це слова Папи Івана Павла II, які він висказав при домовині Покійного Патріярха Йосифа, а при тому ще й додав, ,,Його треба цінити, бо він мужньо ставав в обороні прав своєї Церкви".

Не можна краще було схарактеризувати ціле життя св. п. Архипастиря, як такого, що бореться за справедливу справу і за це належиться йому вдячна пам'ять народу. Боротьба за права своєї Церкви — це була рівночасно боротьба за права цілого народу. За це треба його цінити. Згадуючи Великого Патріярха при нагоді для його уродин, хочемо поставити перед очі нашої спільноти цю небуденну постать нашої доби, що стала не тільки символом боротьби за права своєї Церкви, яку жорстоко знищив бодай назовні безбожний режим Москви, але також за права свого поневоленого народу.

Покійний Патріярх Йосиф — це нині вже без сумніву історична постать і то не лише нашої Української Католицької Церкви, якої він був Главою, але, як висказався був про нього Папа Іван XXIII: — ,,він є окрасою цілої Вселенської Церкви", а Папа Павло УІ назвав нашого Блаженнішого Патріярха постаттю, що належить до історії усіх віків. Тому наш нарід має причину бути гордим, що мав такого церковного провідника, але треба також бути вдячним Господеві, що в літах всенародної скорби, обдарував його такими прикметами духа, інтелекту та фізичної витривалости, які він міг використати в цій боротьбі за справедливу справу.

Ця боротьба вимагала великої підготови й Патріярх, немов передчуваючи, що прийдеться йому в житті перейти, від самої юности з незвичайною пильністю підготовлявся до цих нелегких завдань. Уже в Тернопільській гімназії він, як свідчать його товариші, заблестів своїм непересічним інтелектом. А що виростав у нашій зразковій побожній християнській родині, то ж після матури зголосився на богословські студії у Львові. Вже після року Слуга Божий Митрополит Андрей, пізнавши великі духові вартості молодого богослова, вислав його до Інсбрука на студії а потім до Риму. На студіях звернув на себе увагу своїми працями, глибоким умом, що вмів розв'язувати найбільш складні питання богословських наук. Праці нашого Патріярха знаходять по нинішній день високу оцінку серед вчиних богословів цілого світу. Українська Церква і нарід дала тими працями і свою частинку в загальну скарбницю богословського знання. Тому Блаженніший Патріярх Йосиф повинен стати для кожного українця зразком, як треба підготовлятись до праці для свого народу чи в духовному стані, чи світському - мирянському.

Патріярх Йосиф є також дня нас усіх прикладом, як треба постояти за Божі і людські права, не зважаючи на знущання, наруги та покуси до зради, як це було з нашим Патріярхом. Його тортурували, знущались, понижували та вкінці хотіли заманити обіцянками високого становища в їхній безбожній системі, але його відповідь завжди була ця сама. Не зраджу своєї Церкви ні свого народу за жадну ціну, навіть коли прийшлося б дати жертву життя. Він був готовим на все.

Навіть тоді, коли він уже вийшов на волю з большевицької каторги, Христа ради — далі наш Патріярх невтомно працював для своєї Церкви і Народу. Він не зражувався тим, що через політичну коньюнктуру не одержав визнання патріяршої гідности для своєї Церкви, але поступово змагався за той ідеал мати свою помісну Церкву в злуці з Апостольським Престолом, однак зі своїм Патріярхатом у проводі. Ця послідовність і витривалість знайшла остаточно свій результат, бо Папа Іван Павло II визнав за нашою Церквою право мати свої Синоди, хоча покищо без патріяршого завершення. Однак Папа Іван Павло II вже при смертному ложу Патріярха Йосифа признав, що він боровся за справедливу справу.

З питомою собі завзятістю і послідовністю св. п. Патріярх Йосиф виразно заявив був Папі Павлові УІ: ,,Не схвалите Ви, схвалить Ваш Наслідник... Бо вже тому, що ми, наша Українська Церква, існуємо, ніколи не можемо відказатися від Патріярхату". У своєму Заповіті Блаженніший Отець Йосиф виразно напоминає своїх вірних тими словами: ,,І вас, мої возлюблені діти, благаю: Ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Страдної Церкви". Покійний Патріярх Йосиф закликає наш нарід до взаємної любови, до зголи, до єдности словами: ,,Ідіть слідами Слуги Божого Андрея, який ціле життя своє посвятив великій ідеї з'єдинення християн, ставши благовісником єдности Христової Церкви. Ставайте всі в обороні прав Української Католицької Церкви, але бороніть права Української Православної Церкви; так само жорстоко знищеної чужими насиллям..."

,,Отож заповітую вам усім: моліться, працюйте і боріться за збереження християнського роду і за весь український нарід і просіть Всемогучого Бога, щоб Він допоміг нам завершити нашу тугу за єдністю і наші змагання за церковне з'єднання у здвигненні Патріярхату Української Церкви".

Це було задушевне бажання Покійного Патріярха і дай Боже, щоб воно сповнилося в цьому ювілейному році Тисячоліття Християнства України.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ у Москві виступили чотири психіятри, які заявили, що у Совєтському Союзі будуть зняті з психіятричного обліку два мільйони осіб. Як визнав один з виступаючих, ленінградець Модест Кабанов, досі лікарі ,,відправляли людей в психіятричні лікарні за те, наприклад, що чони читали Булґакова або вірші і поему Пастернака... Розуміється, більше ці помилки не повторяться", — зауважив Кабанов. Як відомо, протягом багатьох років совєтська психіятрія часто використовувала як зброю вільнодумців. У зв'язку з цим Англія і ЗСА підняли питання про виключення Совєтського Союзу з Міжнародної психіятричної асоціяції. Не чекаючи виключення, совєти самі виступили з цієї організації, заявивши, що вона надто політизована. Тепер совєтські лікарі знову хочуть вступити в асоціяцію.

Анна Білик

ЕЛЕМЕНТАРНІ ПРАВА ЛЮДИНИ-ДИТИНИ

(Фейлетон)

I.

Страшна вістка блискавкою поширювалась в столиці України. Діти 199-ої київської школи імени Академіка Грушевського проголосила страйк! Сенсацією стало вже те, що це перший страйк взагалі за 70 років совєтської влади, а тут тобі ще й страйк дітей. Органи державної влади та тайна поліція, вибачте, міліція, знали як боротися з дорослими, з якими дуже коротко й швидко розправлялись, але тут тобі діти, обов'язком яких було й залишається — комуністична слухняність, слухняність і ще раз слухняність, як сказав хтось з великих комуністів. Та в школі номер 199 імени Академіка Грушевського про комуністичну слухняність не могло бути й мови. Діти від першої до десятої кляси організовано, мов у війську, прийшли до школи, посідали в коридорі й вибрали своїх представників, які повинні висловити їхні вимоги до партійних діячів. Усі заявили, що на зайняття не підуть, що стало такою несподіванкою для педагогічного складу школи, що вчителі поспішили до вчительської, щоби зачекати на поради директора.

Директор школи Михайло Михайлович Прислуга замкнувся у своєму кабінеті разом із заступником Федором Федоровичем Підкидьком та секретарем партійної організації Іваном Івановичем Ляпалом. Вони обговорювали поважну ситуацію, як оминути прикрості з вищою владою та як запобігти, щоби страшна вістка не проникла в пресу, або, не дай Боже, до дипломатичних представництв. Вони знали, що закиди недостатньої ідеологічної праці в школі посипляться на їхні голови з усіх боків. Але рішення знайти було не легко, бо всі вони розуміли, що діти вимагають справедливости.

Наступного дня уже ціле місто говорило про страйк дітей, які не покинули школу, а тут таки заночували. Вранці, навколо школи, зібрався натовп не тільки батьків понад 600 дітей, але й люди з віддалених районів, яких просто цікавило, чим все це закінчиться.

Голова міської ради прислав на допомогу загін міліції, яка повинна була охороняти школу від батьків і інших. Але тим самим вістку про страйк дітей вже не можна було втримати. В Києві майже не було людини, яка б не знала про дитячий страйк в школі номер 199 імени Академіка Грушевського.

— Товаришу Прислуга, я вимагав повного й остаточного пояснення! Негайно сідайте в машину і їдьте сюди! — наказав через телефон міністер шкільництва Дмитро Дмитрович Недогрітий.

— Товаришу Недогрітий, — суворо лунав у трубці голос самого першого секретаря Володимира Володимировича Переслуженого. — Я вимагаю через півгодини вашого усного звіту у мене в кабінеті!

Та звіти й інформації уже не допомагали. Вістка настільки була несподіваною, що навіть газети, радіо й телебачення вислали своїх репортерів під школу, а не чекали на повідомлення ТАСС з Москви. Правда, ніхто із зібраних перед школою не знав причини й мети страйку. Одні казали, що вчителі російської мови були дуже строгі, бо вимагали від учнів завчати напам'ять цілі сторінки з творів білогвардійця Булгакова, інші твердили, що в шкільному буфеті вже два тижні не було ,,Пепсі-коли", а хтось сказав, що директор у п'яному стані до нестями побив трьох учнів. Але були й підозріння щодо політичних мотивів, мовляв, учні протестують проти імени Академіка Грушевського і вимагають перейменувати школу на ім'я Постишева, або Кагановича. Інші знову припускали, що діти протестують проти війни в Афганістані, де лише цього року загинуло вже п'ять випускників 199-ої київської школи імени Академіка Грушевського. Справжньої причини страйку ж ніхто не знав, бо вчителі мов би соромились говорити про причину протесту школярів.

Десь біля 11-ої години другого дня діти вкинули до натовпу з другого поверху школи кілька листків зошиту з їхніми вимогами. Натовп спочатку заходився читати вимоги дітей, а згодом люди зі спущеними головами, мов би соромились глянули один одному у вічі, стали розходитись, а репортери й журналісти, оглядаючись задкували від школи, мов би боялись, що на них хтось нападе.

Дуже нервувався перший секретар Переслужений. Він відмовив усі терміни, навіть не пішов на відкриття атеїстичного музею в Софіївський Собор. Він боявся, що вістка про страйк учнів може дійти до Москви, якій він ціле своє життя так вірно служив. ,,Через якихось шмаркачів, всі мої заслуги можуть зійти нанівець", — сказав сам до себе Володимир Володимирович. Він вирішив негайно скликати засідання Політбюра, щоб таким чином вину з себе перекинути на колективний орган. За порадою голови Комітету державної безпеки — КҐБ Якова Яковича Хитряка на засідання Політбюра було запрошено делеґацію учнів, мовляв, власті хочуть вислухати бідних дітей, щоб проаналізувати ситуацію і прийняти рішення.

Закінчення буде.

Жіночі Організації:
18-ий Відділ СУА, ОЖ ОЧСУ
і 70-ий Відділ СУА
в Пассейку, Ню Джерзі
під патронатом **Відділу УККА** і при співучасти **Українських Церков**

запрошують Українське Громадянство Пассейку й околиці на

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

присвячену княгині Ользі
з нагоди
1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

в неділю, 21-го лютого 1988 р. о год. 5-ій по пол.
в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.
140 Hope Avenue

В ПРОГРАМІ:

Святочна доповідь .... **п-ні Марія Вожаківська**
Жіночий квартет .... **мист. кер. п-ні Зірка Береза**
„Княгиня Ольга" — поезія .... **п-ні Іванна Кононів**
Показ історичного одягу .... **64-ий Відділ СУА**

Об'єднання Жінок ОЧСУ ім. Незнаних Героїнь УПА у Дітройті
запрошує Українське Громадянство Дітройту на

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК ГЕРОЇНЬ

яке відбудеться в неділю, 28-го лютого 1988 р. Початок о год. 3-ій по пол.
в Українському Культурному Центрі
ПРОГРАМА:

Доповідь .... **ДАРІЯ РИХТИЦЬКА**
Вокальний Ансамбль „ПІЛЕЯ" з Торонто, Канада
Даток — 15 долярів. Квитки можна купувати в **бюрах кредитівки „Будучність" та членок ОЖ ОЧСУ.** По ближчі інформації звертатися на телефон: **754-6366**.

ПЕРШИЙ РАЗ
В КАНАДІ ТА АМЕРИЦІ
— виступить —
в БЕРЕЗНІ 1988 р.

„БАРВІНОК"

Українська Фолкльорна Група
з Куритиби, Бразилія

Сорок молодих танцюристів та шість музикантів — третє і четверте покоління українців з Бразилії — відвідає Північну Америку завдяки старанням МУН в Канаді.

Виступи спонзорують:

в Канаді — КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
в Америці — УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ПРИВІТАЙМО МАСОВОЮ УЧАСТЮ УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ З БРАЗИЛІЇ!

МОНТРЕАЛЬ, Квебек — П'ЯТНИЦЯ 4-го БЕРЕЗНЯ, год. 7-ма веч.
Rosemount High Auditorium, 3737 Beaubien St. E.

ТОРОНТО, Онтаріо — СУБОТА 5-го БЕРЕЗНЯ (два виступи)
год. 4-та по пол. і 8-ма веч. West Toronto Secondary School
330 Landsdown Avenue — College Street

ГАМІЛЬТОН, Онтаріо — НЕДІЛЯ 6-го БЕРЕЗНЯ, год. 7-ма веч.
Sir John A. MacDonald Auditorium, York & Bay St.

САДБУРІ, Онтаріо — ВІВТОРОК 8-го БЕРЕЗНЯ, год. 7-ма веч.
Sudbury Secondary High School, McKensey St.

ОШАВА, Онтаріо — ЧЕТВЕР 10-го БЕРЕЗНЯ, год. 7-ма веч.
St. George's Ukrainian Heritage Center, 38 Jackson Avenue

ЧИКАҐО, Іллиной — СУБОТА 12-го БЕРЕЗНЯ, год. 4-та по пол.
Chopin School Auditorium, Rice St. & Western

ДІТРОЙТ, Мишиґен — НЕДІЛЯ 13-го БЕРЕЗНЯ, год. 4-та по пол.
Fitzgerald Public School, 23200 Ryan Rd., Warren

КЛІВЛЕНД, Огайо — СЕРЕДА 16-го БЕРЕЗНЯ

ВАШІНҐТОН, Д. К. — П'ЯТНИЦЯ 18-го БЕРЕЗНЯ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — СУБОТА 19-го БЕРЕЗНЯ, год. 6-та веч.
Northeast H.S. Auditorium, Cottman & Algon Sts.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — НЕДІЛЯ 20-го БЕРЕЗНЯ, год. 6-та веч.
Julia Richman H.S., 317 East 67th St. (2nd Ave.)

КЕРГОНКСОН, Н. Й. — ВІВТОРОК 22-го БЕРЕЗНЯ, год. 7:30 веч.
Soyuzivka — UNA Estate — Foordmore Road

ЮНІОН, Ню Джерзі — СЕРЕДА 23-го БЕРЕЗНЯ, год. 7:30 веч.
Kean College, Wilkins Theater, Morris & Conant Ave.

ЦІНА ВСТУПІВ ТА ІНШІ ІНФОРМАЦІЇ СЛІДУВАТИМУТЬ

На порозі святкувань Тисячоліття Хрищення України

„По всій землі залунав їх звук і на всі кінці світу їхні слова". Такими словами св. Письма годиться почати хід наших приготувань до великого свята — Тисячоліття Хрищення України-Руси, що має відбутися 12-го березня ц.р. у Норт Порті на Фльориді.

Наполеглива праця парафіян, що почалася на першому засіданні 19-го листопада минулого року та через щотижневі сходини, яких було дев'ять, до 25-го січня 1988 року, дала вже значні висліди.

У тому часі обговорено, зорганізовано та виконано вже багато підготовчих праць до влаштування цього рідкісного свята. Хоча наша церква одна із трьох повоєнних — наймолодша на Фльориді, саме на неї припала та честь здати іспит зрілости у ширенні доброго імени нашої церкви у цю надзвичайну річницю.

Якраз оце Марійський рік і наша церква під покровом Пречистої Діви Марії, а образ чудотворної Зарваницької Божої Матері мандрує тепер від хати до хати у нашій парафії, щоб вірні могли заносити молитви подяки і просити про кращу долю для нашого народу та його зруйнованої церкви на рідних землях.

Ми досьогодні маємо вже створений Діловий комітет у такому складі: почесний голова — о. Омелян Наконечний, діючий голова — Мирон Ференц, заступник голови — Анна Павлів-Маріяні, секретар — Омелян Граб, члени української публікації — Василь Самофал і Роман Іваницький, члени англійської публікації — Юлія Вандьо, Анна Павлів-Маріяні і Йосиф Лисогір, фінанси — Стефан Качмарський, Юрій Каспер і Іван Павлічко, програмова референтура — інж. Олександер Пришляк і Омелян Граб, бенкетова референтура — Марія Лисогір, Катерина Тащук і Михайлина Іваницька, декорації — Стефан Вандьо.

Комітет потребує більше помочі й тому щиро запрошує всіх до співпраці, хто чим зможе: доброю порадою, працею чи грішми, бо це наша спільна українська справа. При тому заявляємо, що їхні імена будуть подані у публікаціях нашої преси, як рівно ж у програмовій брошурі нашого свята.

Ми сьогодні вже знаємо, що наша архиєрейська Літургія відбудеться в суботу, 12-го березня 1988 року об 11-ій годині ранку в католицькій катедрі (350 Tampa Ave, Venice, Fl.), а целебрувати її буде наш Владика Роберт М. Москаль в співслуженні Єпископа Василя Лостена зі Стемфорду та двох римо-католицьких єпископів з Венис і Ст. Петерсбурга.

Ювілейний бенкет відбудеться після церковних відправ о 3-ій годині по полудні в залі San Pedro Catholic Church, North Port, Fl., а квитки участи на бенкет будуть в ціні 25 долярів від особи.

Під час Служби Божої буде співати широковідомий хор „Бурлаки" з Канади, а в часі бенкету виступить новостворений місцевий хор під проводом всім знаного дириґента та голови патріярхального товариства на Америку інж. Олександра Пришляка.

Рівночасно повідомляємо громадянство, що вже маємо квитки, які треба закупити до кінця лютого ц. р., а заінтересованих в участи груповій чи індивідуальній просимо звертатися на таку адресу: St. Mary's Ukrainian Catholic Church, 1137 North Biscayne Dr. North Port, Fla., 34287.

Василь Самофал

Союз Українок Америки
Відділи 84-ий і 102-ий
щиро запрошують всіх на

РЕПОРТАЖ
Ганни Черінь
про Перу — з висвітленням прозірок
Імпреза ця відбудеться
в неділю, 28-го лютого, о год. 12-ій полудня
в залі церкви св. Йосафата в Манстер, Індіяна

Дирекція Кредитівки
СВ. АНДРІЯ
в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.
повідомляє всіх своїх членів, що

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ „КРЕДИТІВКИ"

— відбудуться —
в неділю, **6-го березня 1988 р. о год. 1-ій по пол.**
в церковній залі Церкви-Пам'ятника св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.
Всіх присутніх членів на зборах, проситься мати їхні членські книжечки.

Зрозуміння ідеї 1000-ліття Хрищення України у Пармі

У неділю, 24-го січня, в УКЦеркві св. Покрови у Пармі відбувся концерт коляд-щедрівок у виконанні мішаного хору при українській автокефальній православній церкві св. Володимира у Пармі. Цей концерт відбувся завдяки заходам, зрозумінні і співпраці о. митрофорного Ганкевича і о. пароха Наконечного з УАПЦеркви св. Володимира, о. д-ра Тилявського, пароха української католицької церкви св. Покрови, голови комітету 1000-ліття Степана Габеля і голови хору Павла Бурлія з української автокефальної православної церкви св. Володимира. Хор начисляє біля 40 хористок і хористів і під вмілою рукою молодого і талановитого дириґента Олега Маглая відспівав біля 15 колядок і щедрівок.

Треба підкреслити гармонійність, здисциплінованість і тонку та оригінальну інтерпретацію поодиноких пісень. Була замітна добра дикція і зіспіваність хору, особливо пісня „Слава во вишніх Богу" хоча нелегка до виконання, звучала бездоганно. Д-р Ігор Маглай, член хору, заповідав виразно. Цей вийнятковий концерт є дуже вимовним і позитивним явищем, особливо під двома аспектами: це діється на порозі 1000-ліття Християнства України і дальше важне, що тим ми заманіфестовуємо на низах нашу соборність, зрілість і солідарність діяння обох наших віроісповідань — православних і католиків. Дав би Бог, щоб ця ідея спільних дій була прикладом на вершинах — вищих щаблях нашої ієрархії, прийнялася і приносила плоди такої співпраці. Бо тільки в цей спосіб ми дамо належну і рішучу відсіч ворожим затіям, які хочуть присвоїти собі цю епохальну подію 1000-ліття Хрищення України і фальшують історичні події. Щасти Боже хорові в його конструктивній праці на користь і на славу наших Церков і нашої поневоленої, але нескореної України.

Д-р Володимир Боднар

ЗААРЕШТОВАНО КОЛИШНЬОГО працівника ФБІ Дагласа Цзу. Його обвинуватили в тому, що він передав урядові республіки Китай (Тайвань) секретні інфомації. Д. Цзу народився в Китаї і в 1977 році став американським громадянином. Шість років він працював у ФБІ перекладачем з китайської мови. В жовтні 1986 року Цзу звільнили з праці в ФБІ.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
невимовно болючого і несподіваного відходу у засвіти

бл. п. інж. мґра
Миколи Семанишина

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ за душу Покійного
в таких церквах:

субота, 20-го лютого, год. 7:45 ранку — св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж.;
неділя, 21-го лютого, год. 12:00 — ПАНАХИДА у церкві св. Івана Хрестителя Нюарк, Н. Дж.;
неділя, 21-го лютого, год. 11:30 ранку — Собор Пресвятої Родини, Вашінґтон, Д.К.;
понеділок, 22-го лютого, год. 9:00 ранку — св. Володимира, Ґлен Спей, Н. Й.;
22, 23, 24-го лютого, год. 9:00 ранку — св. Юрія Переможця, Ошава, Канада.

Про молитви за спокій душі Покійного просять у глибокому смутку залишені —
дружина — МАРІЯ з Родиною

Ділимося сумною вісткою,
що в п'ятницю, 12-го лютого 1988 р. з волі Всевишнього відійшла у Вічність у віці 66 років життя
наша Найдорожча і ніколи Незабутня
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.
Ольга Марків-Курчак

ПАНАХИДА відбудеться у понеділок, 15-го лютого 1988 року о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Івана Сенка при 89 Peninsula Blvd. і Front Street **у Гемпстеді, Н. Й.**
ПОХОРОН у вівторок, 16-го лютого 1988 р. з церкви св. Володимира у Гемпстеді, год. 9:30 ранку на цвинтар Holy Rood **в поблизькому Вестбері, Н. Й.**

У глибокому смутку:
МИКОЛА — чоловік
СЛАВКО — син з родиною
МАМА з родиною в Україні
ЮЛІЯ ЗАХАРІЯ — сестра з родиною
ЯКИМ КУРЧАК — шваґер з родиною
МІЛЯ ЗАХАРІЯ-ГИРД — сестрінка з родиною
ЮРІЙ ЗАХАРІЯ — сестрінок з родиною
кузини —
РОМАН ЯЦУШКО з родиною
ЛЮБА ШЕҐЕДИН з родиною
ЯРКА ЯЦУШКО
та ближча і дальша Родина в Україні, Америці, Канаді і Польщі

Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати датки на Український Музей в Ню Йорку або Патріярхальний Фонд „Св. Софія".

У безмежному смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що в неділю, 14-го лютого 1988 р. відійшла від нас у Вічність, після довгої недуги, на 77-му році життя
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.
ОЛЬГА ПАВЛЮК
з родини ЧУБАТИХ

абсольвентка учительського курсу в Бересті над Бугом, членка тайного Пласту у Бродах, нар. 16-го червня 1910 р. у Жукові.

ПАРАСТАС відбудеться у п'ятницю, 19-го лютого 1988 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Wrisley Funeral Home, 207 Sugarloaf St., So. Deerfield, MA

ПОХОРОН у суботу, 20-го лютого 1988 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Духа в Deerfield, MA., 115 Sugarloaf St., So. Deerfield, MA **а звідти на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й. — Відправа приблизно о 2-ій год. по пол.**

Горем прибиті:
муж — ОЛЕКСАНДЕР
сини —
БОРИС з дружиною НЕОНІЛЕЮ та синами БОРИСОМ, ІГОРЕМ І МАРКІЯНОМ
ОЛЕГ з дружиною МАРІЙКОЮ і синами ЮРКОМ І АНДРІЯНОМ
брат — ЮРІЙ ЧУБАТИЙ з родиною в Канаді
сестра — МАРІЯ ЧУЧМАН з родиною в Канаді
братова — ЯРОСЛАВА ЧУБАТА з родиною в Дітройті
шваґрова — ОЛЬГА БОДНАР з родиною в Ню Джерзі
ближча і дальша Родина в Україні, Америці, Канаді та Австралії

Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати пожертви на Пласт у Філядельфії або Український Освітньо-Культурний Центр у Філядельфії (UECC, 700 Cedar Rd. Philadelphia, PA 19111.)

Центральне Об'єднання Буковинців Українців (ЦОБУ) в ЗСА
з глибоким жалем повідомляє своїх Членів і Українське Громадянство,
що у п'ятницю, 12-го лютого 1988 р. відійшов у вічність в Ню Йорку його почесний голова на 85-му році життя

бл. п. д-р
Іван М. Новосівський

колишній суддя на рідних землях, почесний батько Українського Академічного Козацтва „Чорноморе", член НТШ, довголітній куратор фонду ім. Володимира Залозецького, член Товариства Українських Правників в Америці, видатний автор праць в обороні національних інтересів Буковини, як рівнож наукових праць з ділянки права.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 16-го лютого 1988 р. у похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 17-го лютого 1988 р. з православної катедри св. Володимира на 82-ій вул. в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині та Родині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

Омелян Суховерський, голова
Петро Григорович, секретар

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів та Знайомих, що по довгій і важкій недузі 12-го лютого 1988 р. відійшов у Вічність на 85-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п. д-р
ІВАН М. НОВОСІВСЬКИЙ

нар. в Іспасі на Буковині, кол. суддя в Чернівцях і Тернополі, автор наукових правничих довідок, дійсний член НТШ і член УВАН та член багатьох українських суспільно-громадських організацій.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного відбулася у вівторок, 16-го лютого 1988 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 17-го лютого 1988 р. о год. 9:30 ранку в українській православній катедрі св. Володимира в Ню Йорку, а відтак ПОХОРОН на православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — АННА
син — д-р ТАРАС з дружиною ОРИСЕЮ
внуки — АНДРІЙ І МАРКО
ближча і дальша Родина в Україні й Америці

Вступайте в члени УНС

75-річчя д-ра Ю. Мовчана — лікаря, публіциста і письменника

У п'ятницю, 19-го лютого цього року д-рові Юліянові Мовчанові сповниться 75 років.

За фахом він лікар, що має 45-літню лікарську практику, а щодо замилування — журналіст і критик, мандрівник і письменник.

З нагоди 75-ліття подаємо його короткий життєпис та розповідь про творчий шлях. Народився Ю. Мовчан 19-го лютого 1913 року в заможній селянській родині у селі Зороків на Житомирщині. Народну освіту здобув у рідному селі та в семирічній школі ім. Шевченка в Мальованці біля Житомира. З приходом совєтської влади його родина була репресована, батька запроторено на каторжні роботи на далеку північ біля Білого моря, а матір з малими дітьми вигнано з рідної хати.

Д-р Юліян Мовчан

Боячись за своє майбутнє та ховаючись від енкаведистського ока, 17-річний юнак втікає до Харкова, де з трудом влаштовується на роботу на фабриці „Червона нитка", спочатку як чорноробітник, а потім як лябарант і відповідальний секретар фабричної газети „Червона нитка". Крім цього від 1930 до 1935 року студіював на вечірніх курсах журналістику. На жаль, довідалися, що він є сином репресованого батька і його звільняють з праці у 1935 році.

Відтоді він шукає або працює тимчасово у різних редакціях фабричних газет. Найдовше затримався на посаді літературного співробітника газети „Харківський Паровозник". Врешті у 1937 році, прийшовши до висновку, що в таких умовах неможливо працювати вільно й безпечно журналістові, він вирішив змінити професію і записався до 2-го Харківського медичного інституту.

На початку червня 1941 року, тобто після закінчення 4-го курсу медінституту, був він посланий на двомісячну практику до львівських медичних клінік, де в червні того ж року застала його війна. Він залишився у Львові, де в 1943 році закінчив львівський медичний інститут і пішов на практику до лікарень у Львові, Сколім, Тернополі та Новому Самборі.

Влітку 1944 року, втікаючи через Словаччину, працював коротко в лікарні св. Єлисавети у Братиславі. Потім, наприкінці того ж 1944 року, переїхав до Австрії, де працював деякий час лікарем у містечку Мельк, а на весні 1945 року прибув до Мюнхену. Тут д-р Мовчан працював досить довго при Українській Медично-Харитативній Службі, а також таборовим лікарем, аж поки нарешті у березні 1949 року виїхав до Америки.

Прибувши до Ню Джерзі коротко працював лікарем в загальній лікарні містечка Семкаукус, а потім від 1949 до 1952 року — в лікарнях Алексіян Бродерс та св. Єлисавети в Елізабеті.

Тут, в Америці, в 1949 році запізнався і одружився з Оленою Скебіцькою (родом з Грималова, Західня Україна), з якою тепер має дві замужні дочки і чотирьох внуків.

Після нострифікації лікарського диплому в грудні 1952 року виїхав д-р Мовчан до стейту Огайо, де коротко працював в індустріяльній кліниці м. Клівленд, а потім як загально-практикуючий лікар у містечках Малінта і Овквуд і, нарешті, від літа 1960 року — в м. Македонія, Огайо, де провадив приватну лікарську практику аж до кінця 1986 року, коли відійшов на заслужену пенсію.

Д-р Юліян Мовчан є членом кількох Американських Медичних Товариств і Об'єднання Українських письменників „Слово" та Українського Лікарського Товариства, яке в 1983 році з нагоди 70-ліття відзначило його почесною грамотою, а Медичний Архів УЛТПА видав спеціяльний збірник його біографічних нарисів та статтей.

Відносно журналістичної й письменницької діяльности, то він почав її рано. Будучи 15-літнім юнаком, під псевдонімом С. Мурашка написав допис про життя на селі в житомирській обласній газеті. Пізніше друкувався під псевдонімом Ю. Польовий та Ю. Соняшний у часописах „На зміну", „Геть неписьменність", „Соціялістична Харківщина" та навіть у „Комуністі", органі КП(б)У.

Облік його публіцистики загинув під час мандрівки на захід. У післявоєнний період, від 1946 до 1987 року, опублікував він понад 1600 статтей і розвідок на медичні, громадсько-суспільні та політичні теми як в українській так і англомовній пресі. Крім цього він опублікував такі книжки: „Як лікувати себе та інших у наглих випадках" (практичний порадник, виданий в Мюнхені в 1946 році); „Що варто б знати" — 400 сторінкова книжка, видана „Срібною Сурмою" в Торонто, 1966. Тут поміщені розважання про проблеми національного визволення та інші цікаві характеристики людей та подій; „Записки лікаря", в якій розповідається про цікаві випадки з медичної практики; „Незабутнє і непрощене" — автобіграфічна повість. В ній автор змальовує трагічну історію його власної селянської родини в Україні між двома світовими війнами; „Мої подорожі довкола світу".

Д-р Мовчан є також автором двох книжок, що вийшли англійською та еспанською мовами: „Anti-semitism — what cause? What are its Roots? How tocure it (Ukrainian-Jewish relations — on attempt at a political analysis) Ukraprint, 1984; „El Antisemitismo", Causas, origines y como remediarlo. Buenos Aires, 1985.

У своєму житті д-р Ю. Мовчан перейшов дві світоглядові школи: совєтську та вільну європейсько-американську, але він у своїх писаннях і творах став на шлях демократичний, на шлях українсько-національно-патріотичний.

Закінчуючи цей короткий біо-бібліографічний нарис про д-ра Юліяна Мовчана, бажаємо шановному Ювілятові ще довгі роки прожити в доброму здоров'ї і з ясною думкою та невтомним пером.

Д-р Павло Пундій

У ВАШІНҐТОНІ СЕКРЕТАР Департаменту торгівлі Вілліям Веріті заявив, що Японія потоптала мораторіюм в справі комерційної ловлі китів. Речник секретаря торгівлі сказав, що існує можливість де Веріті порекомендує заборону на імпортування риби з Японії. Згідно зі законом, Президент має 60 днів щоб повідомити Конгрес про своє рішення. Коли Президент не застосує рекомендацій на ембарґо, то він мусить оправдати перед Конгресом своє рішення. Справа ембарґо не є аж така проста, особливо тоді, коли Америка продає куди більше риби Японії, ніж Японія Америці.

Український Народний Союз
ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТАРАС М. ГРИЦАЙ, член УНС Відд. 287-го Т-ва „Сини України" у Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 11-го грудня 1987 року на 68-му році життя. Нар. 1919 року в селі Дніструк Головецький, повіт Турка, Галичина. Членом УНС став 1984 року. Залишив у смутку дружину Ію, дочку Таню і сина Мирона та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 14-го грудня 1987 року на цвинтарі в св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Богдан Ясінський, секр.

АННА ЧОРНІЙ, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катеринс, Онт., померла 7-го листопада 1987 року на 73-му році життя. Нар. 1914 року в Монтреалі, Канада. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку дочку Настуню, синів Петра і Василя, брата, Вуйків і дальшу родину в Україні, Канаді і Америці. Похорон відбувся 10-го листопада 1987 року на Вікторія Ловн Семетері в Ст. Катеринс, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Дяків, секр.

АННА ЧЕРВОНЯК, член УНС Відд. 454-го ім. Тараса Чупринки в Ст, Катеринс, Онт. Канада, померла 5-го листопада 1987 року на 86-му році життя. Нар. 8-го січня 1901 року. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку мужа Івана, двох синів, 4-ох внуків, двох братів та дальшу родину. Похорон відбувся 7-го листопада 1987 року на місцевому цвинтарі в Бімсвілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Бережук, секр.

ЯРОСЛАВ Д. РУБЕЛЬ, член УНС Відд. 194-го в Ню Йорку, помер 24-го жовтня 1987 року на 68-му році життя. Нар. 20-го травня 1918 року в Станиславові, Зах. Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Ярославу Петронелю. Похорон відбувся 28-го жовтня 1987 року на цвинтарі Св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Юзенів, секр.

Володимир Оліярник, мол., сержант летунства в П. Кореї, член УНС Відд. 42-го ім. Тараса Шевченка в Пассейку, Н. Дж., помер 5-го жовтня 1987 року на 33-му році життя. Нар. 3-го липня 1954 року в Пассейку, Н.Дж. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Марію (Підгірський), батьків: Володимира ст. і Еву, і брата Юрія. Похорон відбувся 13-го жовтня 1987 року на цвинтарі Кальварія в Патерсоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Блиха, секр.

ЄЛИСАВЕТА МАДИЧ, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш., померла 1-го січня 1988 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Анну Бліхар з мужем Юрієм, сина Володимира з дружиною Розмарією, внуків: Лізу, Ромка, Юлію, Марту, Юрчика, Тараса і Миколу та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 3-го січня 1988 року на Укр. Нац. Меморіял Цвинтарі у Вашінгтоні, Д.К.

Вічна Їй Пам'ять!

Атанас Слюсарчук, секр.

АНТІН КОССИК, член УНС Відд. 323-го Т-ва ім. Св. Володимира в Канзас Ситі, Канзас, помер 23-го листопада 1987 року на 79-му році життя. Нар. 1908 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Фріду, чотири дочки — Ірену Томсон, Арету Генну, Ненсі Бартелс і Ларису Гогеншел. Похорон відбувся 30-го листопада 1987 року на цвинтарі Мейпл Гилл в Канзас Ситі, Канзас.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Білик, секр.

Джерзі Сити й околиця!

В суботу, 20-го лютого 1988 р., о год. 3-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи і конвенційні делегати і по два представники наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286, 287; з Байону: 213 і 281

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
8. План праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, голова

Осип Зубрицький, *секретар* — **Галина Гаврилюк,** *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Лігай Веллі, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

у неділю, 21-го лютого 1988 р., о год. 2:30 по пол. в залі American Ukrainian Citizen Club
Main-East Street, West Easton, Pa.

з слідуючим порядком нарад:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Відчитання протоколу з останніх Річних Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь головного касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
9. Схвалення пляну праці на 1988 р.
10. Внески і запити
11. Закриття зборів

До участи в зборах є запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

44, 46, 47, 48, 124, 137, 143, 147, 151, 288, 318, 369 і 438

У зборах візьмуть участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС
Анна Гарас, почесний член Головного Уряду УНС

По нарадах буде ПЕРЕКУСКА

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Колодруб *почесний голова* — **Анна Пипюк** *почесна голова*

Анна Гарас, *голова*

Стефан Муха *секретар укр. мови* — **Анна Строт** *секретар анг. мови*

Володимир Загводський, *касир*

Увага! Ню Йорк і околиця! Увага!

В четвер, 18-го лютого 1988 р., о год. 6-ій веч. в залі Українського Спортового Клюбу при 122 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Ствердження правосильности зборів;
3. Вибір Президії;
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів;
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Уділення абсолюторії уступаючої Управі;
8. Вибір нової Управи;
9. Слово Членів Екзекутиви;
10. План праці на нову каденцію;
11. Запити, внески і пропозиції;
12. Закриття зборів.

У зборах візьме участь

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Володимир Сохан, головний секретар УНС

Закликаємо всі Відділи перед нарадами вплатити свої вкладки до каси Окружного Комітету.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Флис, *почесний голова* — **Микола Хоманчук,** *голова*

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього закликку.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $ ......

ім'я та прізвище ......

число дому, вулиця ......

місцевість ...... стейт ...... поштовий код ......